

Sygn. akt: X C 3591/16

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa **J. F.**

przeciwko **P. J.**

o zapłatę

orzeka:

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda J. F. na rzecz pozwanego P. J. kwotę 917 zł (słownie: dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód J. F. wniósł pozew przeciwko P. J. o zapłatę kwoty 2214 zł z odsetkami i kosztami.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykonał na rzecz pozwanego usługę transportową. Pomimo wezwania należność nie została uregulowana.

Na rozprawie powód sprecyzował podstawę faktyczną powództwa wskazując, iż w ramach umowy kontraktacji na zlecenie powoda przetransportowano zamówiony u pozwanego rzepak do olejarni w K.. Z powodu złej jakości ziarna olejarnia odmówiła przyjęcia ziarna. Powód przetransportował z powrotem rzepak do pozwanego i domaga się zapłaty za przewóz ziarna z gospodarstwa pozwanego do K. i z powrotem.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zakwestionował roszczenie co do zasady jak i wysokości a nadto podniósł zarzut przedawnienia.

W toku ponownego rozpoznania sprawy pozwany podniósł także brak po swojej stronie odpowiedzialności za niewykonanie umowy kontraktacji.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18 czerwca 2013 roku strony zawarły umowę kontraktacji, na mocy której pozwany P. J. jako producent rolny zobowiązał się do wyprodukowania dla kontraktującego powoda -przedsiębiorcy J. F. 20 ton rzepaku. Strony ustaliły cenę ziarna rzepaku na kwotę 1 650 złotych za tonę.

Pozwany wyprodukował i zebrał rzepak, który zgodnie z umową powód odebrał własnym transportem i w dniu 26 lipca 2013 roku i zawiózł do (...) SA, gdzie miał być wyładowany i sprzedany tej spółce. Zakład w K. odmówił jednak przyjęcia ziarna, stwierdzając wilgotność na poziomie 10,1% przy dopuszczalnej umową normie 9%. Wilgotność ziarna wynikała z przyczyn naturalnych - opadów deszczu, przed jego zbiorem. Wówczas do pozwanego zadzwoniła pracownica powoda J. B. i poinformowała o powstałej sytuacji. zaproponowała odwiezienie ziarna z powrotem do pozwanego lub przyjęcie do magazynu powoda za kwotę 1 200 złotych za tonę. Pozwany nie zgodził się na tak niską cenę i zdecydował o zwrocie jemu zakontraktowanego ziarna. Rzepak został odwieziony pozwanemu który następnie drogą e-mailową wezwał powoda do ponownego odebrania towaru. Powód jednak towaru już nie odebrał. W tej sytuacji pozwany sprzedał rzepak innemu podmiotowi- spółce (...) z W. za cenę 1310 złotych za tonę. Ziarno miało wtedy wilgotność na poziomie 7,7%. W dniu 5 sierpnia 2013 roku powód wystawił pozwanemu fakturę VAT za transport ziarna na kwotę 2 214 złotych brutto. Pozwany odmówił zapłaty tej faktury.

/Dowód:

-zeznania świadków:

J. B.-k.83-84,85 akt, M. K.-k.84 akt, A. C.-k.84 akt, D. J.-k. 84-85 akt,

-przesłuchanie pozwanego P. J.-k.85 akt,

-dokumenty:

umowa stron-k. 12 akt, protokół odmowy przyjęcia dostawy-k.13 akt, korespondencja emailowa stron-k.14 akt, faktura V..15,32 akt, dokument dostawy-k.16 akt, wezwanie do zapłaty-k.33 akt,/,

Sąd zważył, co następuje

Sąd uznał za wiarygodne zeznania wszystkich świadków, jak również zeznania pozwanego P. J.. Ich zeznania są spójne, logiczne i wzajemnie korespondują ze sobą oraz z treścią dowodów z dokumentów w przedmiotowej sprawie. Nie ma powodu, aby odmówić wiary wszystkim tym zeznaniom.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów, zawarte w aktach sprawy, których wiarygodności i autentyczności żadna ze stron nie zakwestionowała.

Powództwo jest bezzasadne w całości.

Jest bezspornym w sprawie, iż strony zawarły umowę kontraktacji, która ostatecznie nie została zrealizowana, ze względu na stwierdzony stopień wilgotności ziarna w momencie jego skupu. Jest przy tym oczywistym, iż powstała sytuacja wynikała wyłącznie z przyczyn pogodowych - rzepak był wilgotny na skutek opadów deszczu. Po zaledwie tygodniowym okresie składowania u pozwanego w dniu 2 sierpnia wilgotność ziarna była na poziomie 7,7%, a więc w normie, także umownej. Gdyby więc powód odebrał rzepak kilka dni później lub ponownie na wezwanie pozwanego, dostarczyłby do punktu skupu towar o wymaganych parametrach. Należy też mieć na uwadze, iż żaden punkt umowy nie przewidywał obciążenia pozwanego kosztami transportu ziarna, w razie odmowy jego przyjęcia w punkcie skupu. W tym zakresie, powód działał jako przedsiębiorca na własne ryzyko. Ryzyko podejmował także pozwany starając się zrealizować umowę. W razie bowiem zbiorów nieudanych z przyczyn naturalnych, poniósłby koszty zniweczonej uprawy. Strony nie zawarły też odrębnej umowy, dotyczącej transportu towaru. W ocenie Sądu nie ma przesłanek, aby koszt tego transportu ponosił pozwany. Dodać należy, iż sposób wyliczenia kosztów transportu nie został przy tym wykazany przez powoda. Mając na uwadze wreszcie brzmienie art.622 § 1 kodeksu cywilnego, który jest przepisem bezwzględnie obowiązującym, pozwany nie może odpowiadać w powstałej sytuacji za niewykonanie umowy zgodnie

z jej treścią (procent wilgotności ziarna), albowiem sytuacja pogodowa, która spowodowała wilgotność zebranego rzepaku, była niezależna od pozwanego. W ocenie Sądu, powód nie ma podstaw faktycznych i prawnych, aby obciążać pozwanego w jakimikolwiek kosztami, w okolicznościach przedmiotowej sprawy.

Wobec powyższego, powództwo podlegało oddaleniu w całości, po myśli art. 353 § 1 kodeksu cywilnego.

Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu-kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, po myśli art. 98 w związku z art.108 kodeksu postępowania cywilnego.